

Az alapeljárás felei

Felperes: MP

Alperes: Secretary of State for the Home Department

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A 2004/83/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 15. cikkének b) pontjával összefüggésben értelmezett 2. cikkének e) pontja magában foglalja-e származási országába való visszatérése esetén a kérelmező fizikai vagy pszichikai egészségének súlyos sérelmével szembeni fenyegetettséget, amely olyan korábbi kínzás vagy embertelen vagy megalázó bánásmód eredménye, amelyért a származási ország felelős?

⁽¹⁾ A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről [helyesen: feltételeire] és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv (HL L 304., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 7. kötet, 96. o.).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-539/13. sz., Inclusion Alliance for Europe kontra Bizottság ügyben 2016. április 21-én hozott végzése ellen az Inclusion Alliance for Europe GEIE által 2016. július 7-én benyújtott fellebbezés

(C-378/16. P. sz. ügy)

(2016/C 326/29)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Inclusion Alliance for Europe GEIE (képviselő: S. Famiani ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

2013. júliusi határozatával az Európai Bizottság azt kérte az Inclusion Alliance for Europe-től, hogy fizessen meg összesen 212 411,89 eurót a 224482. sz. (MARE), a 216820. sz. (SENIOR) és a 225010. sz. (ECRN) projekttel kapcsolatban. Az Inclusion Alliance for Europe a határozat megsemmisítése iránt keresetet indított a Törvényszék előtt, amely a Törvényszék eljárási szabályzatának 126. cikke alapján végzéssel határozott.

Az Inclusion Alliance for Europe – az alábbiakban meghatározott okokból – a megtámadott végzés teljes egészében történő hatályon kívül helyezését kéri.

A Bizottság határozatával szemben benyújtott kereset értékelése során a megtámadott végzés nem vette figyelembe és nem is alkalmazta az uniós jog általános elveit.

A Törvényszék tévesen tekintette a válaszban szereplő érveket első alkalommal ismertetett jogalapoknak, mivel a keresetlevélben már kifejtett jogalapok és érvek pontosításáról van szó, ami miatt nem áll fenn a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikkének 1. § -ában előírtak megsértése.

A könyvvizsgálati eljárásra alkalmazandó közösségi elvekkel kapcsolatos jogalapokat illetően a Törvényszék elégtelen indokolással szolgált – hacsak nem teljesen elmulasztotta az indokolást –, továbbá tévesen tért vissza folyamatosan az értelmezés és a szerződésszegés kérdésére, ahelyett, hogy figyelembe vette volna az uniós jog általános elveinek megsértését.

A jogalap nélküli gazdagodással, valamint az Európai Bizottsággal szembeni kártérítési kérelemmel összefüggésben a megtámadott határozat figyelmen kívül hagyja az uniós jog általános elveit és mellőzi azok alkalmazását.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-47/15. sz., Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Európai Bizottság ügyben 2016. május 10-én hozott ítélete ellen a Németországi Szövetségi Köztársaság által 2016. július 19-én benyújtott fellebbezés

(C-405/16. P. sz. ügy)

(2016/C 326/30)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: T. Henze és R. Kanitz meghatalmazottak, segítők: T. Lübbig Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék (harmadik tanács) T-47/15. sz. ügyben 2016. május 10-én hozott megtámadott ítéletét,
- az Európai Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés három jogalapon alapul:

1. jogalap

A Törvényszék megtámadott ítélete figyelmen kívül hagyja az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatás tényállásának határait az „állami források” fogalmának és a magánjogi vállalkozások pénzeszközei feletti állami „ellenőrzés” fogalmának értelmezése során. A megtámadott ítélet tévesen indul ki abból, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság „hatóságai” a megújuló energiaforrásokról szóló német törvény rendelkezései alapján „ellenőrzést” és ezáltal közigazgatási jogkört gyakorolnak az átvitelrendszer-irányítók és az energiaszolgáltató vállalkozások azon pénzeszközei felett, amelyek a megújuló energiaforrások Németországban fennálló támogatási rendszerének részét képezik. A Törvényszéknek azt kellett volna megállapítania, hogy a megújuló energiaforrásokról szóló törvény csupán polgári jogi szerződéses jogviszonyokat hoz létre a német energiapiac egyes vállalkozásai között, e vállalkozások pénzeszközei felett azonban nem alapoz meg állami ellenőrzést.

2. jogalap

A fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a megújuló energiaforrásokról szóló német törvény az energiaigényes vállalkozásokat mint végső fogyasztókat támogatási jogi szempontból releváns előnyhöz jutatja. Ezáltal a Törvényszék figyelmen kívül hagyja a szerkezeti hátrányok kiegyenlítésével és a támogatások joga szerinti szelektivitás kritériumával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot is.